RUPERTUS TUITIENSIS
Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 88r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

argumentione edidit. Scil. ppositione. ratione. confirmatione. exornatione. copulatione.
Propositio est qua dic. dm̃ am̃ dico uob. n̄ pot̄ fili ad se ipso facere qcq. n̄ qd audit patre facientem.
Ratio est. sententia qm̄ prim̄ subdidit. Quicq. enim ille fecerit. hec et filius similit̄ fac̄. Confirmatio est. ea q̄ mox seqūt̄. Pat̄ enim diligit filiu. et demonstrat ei oia q̄ ipse fac̄. Exhortatio est ab eo qd. ant. et maiora his demonstrab̄ ei opa. ut uos miremini. usq; ad id qd nouissime totaru est. q̄ mala egerint in resurrectione iudicii. exornatio in q̄ n̄ ta ubertas q̄ rerum. n̄ ta sententiarum q̄ celestium fulgurum. nihil habens accuratiu leporis. s; tota terribilis et diuinis plenaq; mortis. Hec aut̄ sententia q̄ die n̄ possum ego a me ipso facere qcq. sic audio iudico et iudicium meum uerum est. qa n̄ qro uoluntate mea. s; uoluntate eius q̄ misit me. pdictas paruas copulatio est. partes easde breuit̄ ad sentiu docilis attenti. ac benuoli auditoris cum hec pdicanda et sebenda ee nouat̄ recolligens. de si dicerem. Si ḡ n̄ facio ego n̄ qd iudero patre facientem. si q̄cuq; ille fecerit hec et ego similit̄ facio. si deniq; pat̄ omia demonstrat filio q̄ ipse fac̄. et si adeo maiora his demonstrabit ei opa ut uos miremini. uidet ut sic pat̄ suscitat mortuos et uiuificat. sic et filius q̄s uult uiuificet et ceta. et si adeo incuertibile atq; incomutabile nouit cum ut omne iudicium illi dedit. et hoc rei publice suę tutiu fore cognouit. ut potestate daret illi iudicium facere. q̄ in q̄m uerum est. credibile et dignum fide est. qd sic in pma ppositione dixi. et nec uerum dico n̄ possum ego a me ipso facere qcq. id est gratia dni. seorsum. qr̄ uerum pmemorat ipsum. diuisa uoluntate mea a uoluntate di patris n̄ possum facere qcq. sic angls refuga. et sic pm̄ho puaricator facere potuit et fecit. utpote q̄ uiq. erat creatura. et pinde conuertibilis factura. et id eo mutabilis. Illa siue angls siue homo q̄diu aliq̄d accidens admittit abessentiali bono a usus. tadiu a semetipso opat̄. Vbi gratia cum die malum bonum et bonum malum. cum iniquum iudicat ed epnatus iustum. et iustificat ipsum. Vnde enim hec n̄ a semetipso fac̄. cum inessentia rerum alter sit. Et hec qdē et ceta huius homo si multum est iustus cum possit facere n̄ uult. si autem parum iustus est. et ad iustitiam nec pmum disposit. nec adhuc eidem iustitiae habitum induit. parum in q̄ iustus sit facere n̄ audet. ds aut sic nullo uicio nullisq; omino accidentib subiacet. ita sume iust tale qd omino facere n̄ pot̄.

Ita cum dico n̄ possum ego a me ipso facere qcq. tale est ac si dicam. n̄ possum facere qcq. iniquum. n̄ possum putere aut supplantare iudicium. Siqd. Sic audio iudico. id sedm causę iudicandę meritum. et rei q̄ iudicat̄ essentiam iudico. ac pinde cum iudicando nihil a me ipso faciam. iudicium meum uerum est. uidet du ut pdixi me iudicium facientem pcedens exonumtus q̄ bona fecerint in resurrectione uite. q̄ mala egerint in resurrectione iudicii.
Pinde q̄cuq; bona agit siue ille iudeus siue gentilis sit. n̄ uereat qd me iudicante a me ipso qcq. pcedat in resurrectione iudicii. et q̄cuq; mala agit nihilominus siue ille iudeus siue gentilis sit. n̄ se decipiat in ami spe. qd me qcq. a me ipso faciente pcedat in resurrectione uite. qa n̄ qro uoluntate mea. s; uoluntate eius q̄ misit me. Sic nec q̄ndo iudeis miseram ciuitate iersln fleo sup illa phumano affectu. nec tm quero uoluntate mea ut ppt̄ fletu